

UREDNIKOVA POŠTA

Spomini na Gregorčiča

Prosim, da mi dovolite, da tu napišem par vrstic ker se mi sedaj sliši, da namerava v slovenskem kulturnem vrstici postaviti spomenik pokojnemu Gregorčiču, Simonu Gregorčiču. Bilo je leta 1908 ko smo se dekleta zbrala v Trst, ker smo tam namreč služili v času zahajale v zavod sv. Marije. Sedaj pa je zavod za brezposelne deklice, ker ako je bila kaka deklica brez službe, ali da je hotelo drugo službo, je šla v zavod in je dobila hrano in stanovanje za malo plačilo, dokler ni dobila službe. Gospodinje so namreč dan oglasile ter zahtevale, sobarice in druge, da jim pomagajo. Toda tam je bilo mnogo deklet, ki so morale biti v zavodu ob 7. so morale biti vse v zavodu. Zato smo naša voditeljica ali naša učiteljica, Marija Zitnik. Toraj naj nam povem kaj smo naredile. Bilo nas je šest deklet in dogovorile smo se, da napravimo kako igro, ker v zavodu je zahajalo dosti slovenskega. Posebno ob nedeljah smo bile prostre. Gdč. Zitnik, da naj gre Julka, Marija, Marija Mišič in Marija Stritar ki je bila takrat v Trstu, prej Gregorčič, ki je bil še Gregorčič, ki je bil na gimnaziji. Bilo nas je pri njem se res mnogo s priporočilo od ge. da mogoče ima ona kakšno klančino, ker ona je bila navdušena slovenska ženska. Sedaj jo dekleta spoznala in jih povedale zakaj smo naredile. Oh ko bi mogla jaz biti v zavodu, nam je govorila in povedala, da ji prinese Gregorčič napisala. Sin Gregorčiča je bil dokonačno sem, ker mislim da je bil potem v semenišče. Sedaj nam je povedala, kaj nam je povedala ga. Stritar. Tu nam je povedala, da natisnemo besede so v tej deklaraciji sem predstavljala Marijo Omahen pa Slovenija. Ako bi se sedaj dekleta, ki so podstopile bi jih

gotovo Mussolini zaprl v najbolj temno ječo, takrat se pa dekleta nismo bale in tudi ne sramovale svojega jezika. Povsod smo bile ponosne kot Slovenke. Ni bilo kot sedaj, ko se sploh slovensko govoriti ne sme v naši ubogi Primorski. Ako bi se sedaj zbudil k življenju naš pokojni Gregorčič, bi se gotovo zjokal, saj nam je v svojih pozicijah zapisal: "Naš čolnič otmimo," kako so lepe besede, "brodarjem pomoči nesimo, naš čolnič pogube otmimo" in ono lepo pesem "Oj z Bogom ti plavinski raj", katero sem takrat kot sopranistinja pri pevskem zboru v Trstu večkrat pela. Tukaj vam pošiljam deklaracijo ki sva jo jaz in Mary Omahen pripravljale. Dasi je tega že 28 let mi je še vedno v živem spominu.

Julia Molan

Slovenija in nje hčerka

Hčerka:
Kdo neki je ta častljiva žena ki od hiše do hiše beži pod streho jo noče duša nobena kam se ji neki tako mudi. Za njo, za njo, jaz moram hiteti povedati mi mora kam da beži natančno mi mora vse razodeti povedati mi mora kaj jo teži. Častljiva žena nekoliko postoj, da nekaj te bodem vprašala v hišo tu notri stopi z menoj povej mi kaj si bežala.

Slovenija:
Zakaj sem bežala to vedeti hočem in kdo sem, me vprašajo tvoje oči, jaz mati sem tvoja po kateri ti jočem katera veliko, veliko trpi.

Hčerka:
Slovenija, da si Slovenija mati oh ni me varalo moje srce, da j da poljubim zlata te mati naj pred teboj teko mi solze

Slovenija:
Semkaj predraga nasloni glavico in tu se na srca izkaj gorko odkriti mi moraš vsako krivico in žalost, gotovo odleglo ti bo

Hčerka:
Ljubljena mati ne smem ti tožiti koga naj ti tožim to mi povej, bratov, sestric ne smem ti tožiti, ljubiti jih moram tudi poslej.

Slovenija:
Bratov in sestric ne smem ti tožiti ljubiti jih moram tudi poslej, da mater naj ljubijo jih moram učiti, ki plaka za njimi, to jim povej. Od hiše do hiše bežala in milost prosila povsod, otroci katere sem jaz negovala in ključje sužnja le idi odtod. Sužnja me zvejo moji sinovi in proč me podijo od svojih vrat a tega ne vedo, da so oni robovi, ko k sebi jih ključje ljubeča le mat. O Bog ti veči ko si me ustvaril, da bednih bi bila rešiteljica odvzem od mene to strašno gorje ker tare prehuda me sila.

Hčerka:
Mati res je žalostna tvoja usoda ali upamjo veseljši dni! Lepša bo zate napočila doba kadar se hčerka tvoja zbudil Da bo ona drugače učila, ljubila, branila te bo povsod, druga bo doba za te nastopila ko bo ves drugi krepkejši zarod. Ponosno bo ona priznala,

sramovala pred svetom se tebe ne bo, Slovenija moja je mati, bo djala, katero jaz ljubim vroče, zvesto. Pogledj o mati otroke, tu zbrane, ki ljubijo vsi te iskreno, zvesto pogledaj obraze ti srčno udane pogledj njih udano in zvesto srce Ali ne čuješ o mati, kako ti z navdušenjem kličejo: Zivela Slovenija, mati zivela!

Iz urada dr. Washington, št. 32 ZSZ

Cleveland, Ohio
Približuje se dan slavnosti desetletnice obstoja našega društva, zato člani in članice, ne pozabite tega. Slavnost se bo vršila v soboto, 14. novembra v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Pričetek ob 7:30 zvečer.

Člani in članice, dolžnost vas veže kot dobre člane društva, da se gotovo udeležite te slavnosti in da pripeljete na slavnost tudi svoje prijatelje. — Dolga je doba desetih let če človek premisli in še zlasti v teh tako kritičnih časih, kot so bili. Marsikatero podporno društvo čuti posledice depresije in tudi naše društvo je imelo trnjevo pot, kakor jo je imelo vse ostalo članstvo organizacije. Kljub tem zaprekanom se preinili naprej. Zato pa vsa hvala našim dobrim članom in članicam, ki niso omagali, zavedajo se, da so pod okriljem dobre organizacije Zaprpadne Slovanske Zveze. Zato še ponovim, hvala in čast takemu članstvu, ki dela roko v roki in stremi za napredkom in procvit ZSZ.

Kot tajnico zgoraj omenjenega društva me veže dolžnost, da nekoliko omenim kako je bilo društvo ustanovljeno. — Nekaj starih članov ZSZ se je priselilo iz drugih krajev v Cleveland. Ti člani so bili že poprej agilni in poštvovalni in so začeli razmotrivati, kako bi se ustanovilo novo društvo ZSZ. Ti pionirji so sli neustrašeno med ljudstvo ter začeli agitirati med rojaki in ne brez uspeha. Prvi organizator je bil pokojni Mike Svetec, agilen in poštvovalen član ZSZ, ki se ni ustrašil zaprek. Le škoda, da je prekmalu odšel od nas. Res, zapustil nas je, toda sad njegovega dela še ostajad nam. Naj mu bo lahka ameriška zemlja!

Ustanovitelji tega društva so bili: Frank Mora, Kate Čampana, Frank Medved, Frank Karlovšek, Jcsip Dovič, Helena Kaučič, Frank Basy, Frank Marincič, Mike Brozina, Jakob Pivk in Frank Lence. Zadnja dva tudi že krije ameriška gruda; naj v miru počivata. — To so bili torej ustanovitelji društva Washington. Društvo je bilo ustanovljeno 9. oktobra leta 1926. — Vsi še živeči ustanovitelji tega društva in ostali člani in članice so prošeni, da se gotovo udeležijo proslave

desetletnice obstoja društva, da se bomo skupaj veselili in se spoznali med seboj. — Prav uljudno vabim na to proslavo tudi sestersko društvo sv. Katarine in bratsko društvo Cleveland, kakor tudi vsa ostala društva v Clevelandu, da se udeležijo te proslave. Ob priliki vam vašo navzočnost radevolje povrnemo. Zato vam kliče na svidenje v soboto 14. novembra v SDD na Waterloo Rd. — Za društvo Washington št. 32, ZSZ.

Anna Zaic, tajnica.

Makabejke vabijo

Cleveland-Collinwood, O.
Zimski dnevi in večeri se bližajo, ravno tako 15. november, namreč Martinova nedelja, ko je vse veselo in imajo skoraj v vsaki hiši krstijo in tako so sklenile "Collinwoodske Makabejke" št. 283, na ta dan praznovat dvajset-letnico obstoja društva. Spomini mi uhaajo dvajset let nazaj, ko se je to društvo ustanovilo, z majhnim številom naših žena, kako so lepo napredovale in prirejale razne veselice in zabave, pri katerih je bila vedno velika udeležba. Bile so zelo aktivne, marsikateri slovenski dom, kulturna društva, kakor tudi podporni, imajo zapisano v zapisnikih njih ime. Torej sedaj upajo, da se slavno občinstvo od daleč in blizu odzove njih povabilu in na tak način pomagajo, da slavnost tem bolj uspe. Kakor je slišati se članice prav pridno pripravljajo za to slavnost, da bodo vsi gosti prav dobro postreženi in da bo vse veselo, torej ne bo nobenemu žal ako bo navzoč. Saj je gotovo vsakemu znano, kako so collinwoodske Makabejke prijazne in rade vesele.

M. Kras 14700 Westropp Ave.

"Moj zlati fant"

Bogoljub Zidarič, čevljarški mojster in njegova žena Neža lastujeta lepo posestvo v Ljubljani. Svojega sina, zlatega fanta, Frica, imata nad vse rad in ba je študira umetništvo slikarstva v Pragi. Starši težko pričakujejo, da se vrne, kaj-ti prošli so pismo, v katerem jim sporoča, da je naredil znamenito sliko, ki se imenuje "Hunski Boj," ki da bo razstavljena v Berlinu in da bo z gotovostjo odnesel prvo nagrado in da tako seveda postane slaven, svenovno znan slikar. To pismo vzbudi v starših še večje veselje in ponos. Sin Fric se vrne s sošolcem Srečkom. Iz pogovora v vrtu uvidi občinstvo, da fant ni študiral, kot so si stariši predstavljali, temveč lenaril in dolgove delal. Obenem se je resnično zaljubil v lepo, mlado Malko, ki je pa hči veleposestnice Suzane Jerale, kateri dolgujeta s

Srečkom že precej najemnine. Fric razmišlja, kaj bi napravil in kako bi uredil, da bi oče in mati ne izvedela o njegovih lumparijah. Starši ga kar obsipljejo z dobrotljivostjo in ljubeznijo, kar pa seveda Fricu preseda ob zavesti krivde.

Nato pa pride iz Prage veleposestnica Suzana s hčerko Malko, da iztirja denar od Frica ali pa očeta. Suzana, razburjena, zmirja in se jezi nad Fricom in Srečkom in kara hčer, ki jo tolaži. Rotenje hčerke in Frica vpliva na njo, da Fricu da še osem dni odloga, predno pojasi vse očetu. Po burnem razgovoru z gospo Jeralo se Fric in Srečko domenita, da jima ne preostaja drugega kot da odpotujeta v Ameriko, da si tam ustvarita bodočnost. Predno imata priliko odpotovati, prigomazi žid Solomon in s ponarejenimi menicami dokaže staremu Zidariču lumparijo njegovega zlatega fanta. Žalosten in potr oče plača menici. Žid odide in oče ne more verjeti, da je vse to resnica. Ob nastopu sina razmišlja in glasno toži. Sin, ne vedoč, da je očetu vse znano, kaj prijazno pozdravi in vpraša, kaj tako premišlja. Oče mu skuša po okolščinah razodeti, da mu je vse znano, toda glas mu zastane in pada v objem sina. Fric prosi oprostčenja in prisega, da ne bo več lumparil, samo če mu še enkrat zaupa in mu da denar za v Ameriko. V vsej bridkosti oče izroči svoj zadnji prihranek sinu za potovanje v Ameriko. Sin odpotuje s prijateljem v Ameriko in oče prikrje vso lumparijo pred materjo, tako, da ničesar ne sluti in misli, da se sin nahaja na umetniškem potovanju.

Skozi dve leti ne dobi nihče niti besedice od Frica. Malka pa redno piše pisma Zidaričevim v imenu Frica, tako, da mati ostane potolažena in ne more ničesar slutiti. Oče Zidarič je seveda moral prodati vse posestvo, katero je kupila g. Jerala in iz usmiljenja dovolila starima Zidaričema sobo v pritličju in vporabo vrta za delo. Malka vedno skrbi za stare Zidariče in jim nosi hrano in delo. Z svojim krasnim petjem razveseljuje vse. Ravno ko s pesmi jo tolaži oče Zidariča, prihiti Suzana vsa razburjena, ter naznani da se je Fric vrnil. Navzoči ne morejo verjeti, toda kmalu pride Fric, ki si je res ustvaril bodočnost v Ameriki. Živel je pošteno in se je sedaj vrnil v svoj rojstni kraj kot milijonar. Sledi ginljiv prizor, snidenja očeta in matere s sinom, ki se je vrnil po dveh letih poboljššan in bogat in tako zopet postal tudi očetov "zlati fant." Malka postane njegova mlada milijonarka. In tako žari iz obrazov vseh veselje, ko zastor pade.

To je le kratak opis spevoigre "Moj zlati fant," ki bo prvič

uprizorjena na slovenskem odru v nedeljo. Precejšnje vloge igrata tudi vajenci in dekla v tej igri, toda je nemogoče vse opisati. "Moj zlati fant," spevoigro v dveh dejanjih, uprizori pevski zbor "Cvet" v nedeljo dne 15. novembra v Slov. Del. Dvorani na Prince Avenue.

V vlogah nastopijo sledeči: Bogoljub Zidarič, Louis Počkaj; njegova žena, Jennie Mežgec; sin (zlati fant) Max Traven; Srečko, njegov prijatelj, Ciril Traven; Suzana Jerala, veleposestnica, Mary Rožanc; Malka, njena hči, Annie Magdalenc; Žid Solomon Jajteles, Gašper Segulin; Karlinca, dekla, Anna Traven; Viljem, vajenec, John Vatovec; sestre mo-

deli, Hermina Mežgec, Albine Kodek, Julia Bartol, Helen Hočvar, Rose Kocjančič in Imelda Fink; dekleta, ženski zbor "Cvet."

Po končani spevoigri pa nastopi mešan zbor "Cvet" in zapoje himno "Cvet" (katero je spisal, skomponiral in podaril zboru pevovodja Louis Seme). "Ljubljanski Vrh" in "Milada." Ženski zbor bo pel "Pobratimija" in "Kaj ne bila bi vesela." Program zaključijo mešan zbor z pesmima "Moj dom" in "V Korotan." Na piano spremlja gđc. Elsie Artel in pevovodja je g. Louis Seme. Po predstavi se pa vrši prosta zabava in ples. Cenjeno občinstvo je prav prijazno vabljeno.

Anna Traven

Spomnite se svojih dragih v starem kraju za božič.

Lepa in hvalevredna je navada, da se ob praznikih kakor so BOŽIČ, Velika noč in drugi, spominjamo, na one drage, ki so onstran morja v domovini, ter jih skušamo razveseliti na en ali drugi način. Ni pa bolj primerne darila kot je darilo v denarju. Vsakdo, ki dobiva pisma iz starega kraja ve, kako se ljudje pritožujejo zoper draginjo in pomanjkanje denarja; so pač razmere take in ljudje so res potrebni podpore in pomoči. Mi, ki smo tukaj, smo mnogo na boljšem; res je, da tudi tukaj niso razmere sijajne, daleč od tega, vendar skoraj v vsaki družini je kedo, ki ima delo in z nekoliko počrtvovalnostjo se lahko prihrani nekaj dolarjev, s čemer se onim v domovini napravi mnogo veselja.

Ker nikakor ni varno pošiljanje denarja v pismih, posebno sedaj ne, ko se približujejo prazniki, mnogo pisem namreč nikdar ne pride v roke onim, katerim so namenjena, se torej poslužite za pošiljanje denarja v stari kraj tvrčke, ki je že na tisoče dolarjev odposlala v stari kraj, tvrčke, ki ima dobre zveze s stari krajem in tvrčke, kjer boste prav uljudno sprejeti in v vsakem oziru zadovoljno postreženi, tako z dnevniimi cenami kakor s točno potrebo, to je tvrčka

August Kollander 6419 St. Clair Avenue v Slovenskem Narodnem Domu

KOLLANDER pošilja denar v dolarjih, dinarjih, lirah in šilingih, kakor pač pošiljatelj želi. Vsaka tudi najmanjša pošiljatev, je garantirana, in bo točno izvršena za vsako debi pošiljatelj lastnoročni podpis prejemnika ali ali potrdilo od pošte.

Pri KOLLANDERJU dobite tudi jugoslovanske in italijanske znamke.

Vsakdo, ki pošlje denar v stari kraj dobi pri Kollanderju krasen stenski koledar zastoj.

BOŽIČNI IZLETI v JUGOSLAVIJO

PARNIKI IZ NEW YORKA:
EUROPA . . . . . 5. decembra
NEW YORK . . . . . 10. decembra
HAMBURG . . . . . 15. decembra
BREMEN . . . . . 16. decembra
Brzi vlak ob BREMEN in EUROPA v Bremerhaven zajame udobno potovanje do Ljubljane. Izborne železniške zveze od Cherbourga ali Hamburga.
Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali
1430 EUCLID AVENUE—CLEVELAND, OHIO

HAMBURG-AMERICAN LINE NORTH GERMAN LLOYD

LIFE'S BYWAYS

HAPPY MATINEE AND THE PICTURE WITH THE UNLUCKY MAN - WHERE HONEST JIM, THE BIG STRONG, AND THE WEST - IS JILTED BY THE WITLESS GAL - FOR DIRTY PAN THE HORSE THIEF - THE FINAL REEL AND BIG JIM IS SLOWLY DYING OF A BROKEN HEART - (ACCOMPANIED BY TWO THIRDS OF THE AUDIENCE.)

SEZNAVITE JAVNOST Z VAŠO TRGOVINO POTOM

'Enakopravnosti'

Millions prefer it to mayonnaise - costs less!

Miracle Whip is different - delicious! The time-honored ingredients of mayonnaise and old-fashioned boiled dressing are combined in a new, skillful way. Given the long, thorough beating that French chefs recommend for ideal flavor and smoothness - in the Miracle Whip beater - that's exclusive with Kraft.

Carica Katarina

Zgodovinski roman

V kapelici je postalo tako temno, da Krista ni mogla videti niti pedi pred seboj.

Zunaj je divjal vihar, lomil je staro drevje peklenškega gozda, iz daljave pa je prihajalo strašno grmenje.

Naenkrat pa se je ozadje kapelice razsvetlilo.

Krista zagleda Almanzorja. Ležal je na postelji, glavo si je podprl z roko in sanjavo zrl predse, — okoli njega pa je bilo mnogo lepih in zapeljivih žen.

Almanzor razširi roke, objame vilo in jo potegne k sebi.

— Krista, ali boš prisegla? — zakliče duhovnik. — Misliš li, da je tvoj Almanzor vreden, da bi radi njega izgubila večni mir in veselje nebeškega kraljestva?

Krista se je borila sama s seboj. Videla je, da je njena sreča izgubljena, da je izgubila Almanzorjevo vero — da je izgubila vse. In vendar je še omahovala.

— Priseži! — vzklikne duhovnik.

— Nočem! — odgovori Krista.

Čeprav jo je Almanzor izdal in pozabil nanjo, mu bo ona ostala zvesta do smrti.

Samostan je nepotreben, Krista se bo vrnila v svojo hišico, — in živela bo tam sama do konca.

Krista odhiti iz kapelice.

— Obrni se, Krista! — je zaklical nekdo.

Krista se je ozrla, ker ni bil ta glas prav nič podoben glasu duhovnika in vile.

Zagledala je angela v dolgi beli obleki, v roki je držal meč, pri njegovih nogah pa je ležala kača, kateri je odsekal glavo. Angelovo obličje pa je bilo dostojanstveno in lepo.

— Krista, — reče angel, — prestala si preizkušnjo. Angel sem, ki varuje nedolžne, — od tega dne boš srečna, srečna s svojim Almanzorjem. Z zvijačo in s prevaro so ti ga ugrabili, boriti si se morala z močno nasprotnico, toda sedaj si zmaga. Vrni se v svojo hišico in bo di srečna!

Krista je šla iz kapelice v gozd in jo mahnila proti svoji hišici. Že oddalec je zaslišala:

— Krista, — moja Krista! — in Almanzor ji je prihitel naproti z razširjenimi rokami.

— Almanzor, — Almanzor, — sedaj te zopet imam!

Krista je jokala, — Almanzor jo je objel. — vrnil se je k njej, da bi se ne ločila nikdar več.

139. POGlavJE

Sen — življenje

S tem bi končal svojo pripovedko o Kristi in Almanzorju, — reče doktor Betalesi in vstane s trave. — Mislim, da mi ni treba še posebej pripomniti, da mlada zaljubljenca nista zapustila gozda, ostala sta v svoji hišici, kajti diamantno jezero jima ni moglo biti več nevarno.

— Aleksander, lahko si misliš, da sta bila od tega trenutka srečna. Kjer sta ljubezen in zvestoba združeni, ne more nihče skaliti nebeške sreče!

Doktor Betalesi je umolknil. Tudi Aleksander Potemkin je vstal in sanjavo zrl predse.

— Čudna pripovedka, — reče Potemkin, — prav za prav pa niti ni pripovedka. Povsod so Kriste, Almanzorji in vile, ki so pripravljene uničiti srečo.

Naenkrat pa je zaihtel in se hitro obrnil v stran in odšel.

Doktor Betalesi ga začudeno pogleda.

Potemkin se ni mogel tako hitro pomiriti, ko ga je doktor Betalesi dohitel, je bil še vedno razburjen.

— Prijatelj, vrniva se domov, — reče Potemkin. — Bojim se, da bi srečala carico, ki se po navadi ob tem času spreha po parku s svojim spremstvom.

Potemkin prime mladega francoskega zdravnika za roko in se vrne z njim domov.

V vrtnem paviljonu sta našla že pogrnjeno mizo.

Ko sta poobedovala, je Potemkin odšel v svojo sobo, doktor Betalesi pa je napisal nekaj pisem.

Popoldne sta odigrala nekaj partij šaha in tako je počasi minil dan.

In zopet sta se našla v skupnem salonu pod rdečo svetiljko. Med večerjo se nista mnogo pogovarjala, oba sta se bavila s svojimi lastnimi mislimi in molčala.

Ko se je Potemkin zdramil iz zamišljenosti, je odbila ura že enajst.

— Oprosti mi, prosim te, dragi prijatelj, — reče Potemkin doktorju Betalesiju, — ker te nočoj že zapuščam. Utrujen sem. Minulo noč sem zelo slabo spal.

— Tudi jaz bom šel k počitku, — odvrne mladi francoski zdravnik, — jutri bo konec najinega samotnega življenja.

— Zakaj jutri? — vpraša Potemkin hitro in pogleda v skrbih mladega zdravnika.

— Če se ne motim, bo jutri v Carskem selu italijanska noč, — reče doktor Betalesi. — Njeno Veličanstvo je zaželelo, da boš pri njej. Njenim gostom se boš prvokrat pokazal brez grde črne obveze okoli očesa.

— Srečen bi bil, če bi lahko ostal tukaj in če mi ne bi bilo treba prisostvovati tej svečanosti, — vzklikne Aleksander jezno.

Pa tudi kljub temu bi ne imel miru, ker se bo proslava vršila v vseh prostorih parka, pa tudi v tem vrtnem paviljonu.

Razumem te, dragi doktor, ti bi rad pokazal svoj uspeh drugim ljudem.

— Ne, tega ne nameravam, — odvrne doktor Betalesi mirno, — tega tudi ne bi rad, kajti jutri zvečer se bom že nahajal na potovanju. Ne bom ostal v Carskem selu, niti v Petrogradu.

— Kupim štiri rabljene Kernove Angleško-slovenske besednjake po primerni ceni. Dr. F. J. Kern, 6233 St. Clair Avenue.

— Išče se Moža, da bi prodajal mleko na poti razvažanja. Poizve se pri Charles Pavli, 6311 Mound Ave.

— Proda se Hiša za eno družino, 5 sob, kopalnice, furnez, garaža velik lot. Nahaja se v Collinwoodu, blizu 140 ceste. Cena samo \$3,600. Plača se takoj \$700, ostalo na lahka mesečna odplačila. Vprašajte pismeno ali osebno pri

MATT PETROVICH
253 E. 151st St.
Tel.: KEmmore 2641 J.

— Kaj? — vzklikne Potemkin.

— Aleksander, hotel sem te prositi, da bi mi dovolil jutri zjutraj odpotovati.

— Odpotovati? — Da! — odvrne doktor Betalesi pridružno.

— Toda kam? — Vrnil se bom v svojo domovino, v Parizu me čakajo moji bolniki.

— Mar hočeš že oditi, — reče Aleksander Potemkin in prime svojega prijatelja za roko, — mene pa pustiti tukaj? Saj sva se komaj spoznala, pa naj bi se že zopet ločila?

Doktor Betalesi skomigne z rameni in ne odgovori.

— Ne, ne smeš še oditi! — vzklikne Potemkin. — Če pa greš, grem tudi jaz s teboj!

— Aleksander!

— Da, šel bom s teboj! — odvrne Potemkin kljubovalno.

— V Carskem selu in v Rusiji ne bom ničesar izgubil!

— Izgubil boš caričino milost! — reče zdravnik.

— Ravno ta milost me sili, da odidem daleč, — odvrne Potemkin. — Nočem več, da bi me obsevalo solnce caričine milosti, ne ljubim je, — pretvarjati se moram in se siliti k ljubezni, — to pa so duševne muke, katerih ne morem več prenašati.

— Čudno! — reče zdravnik. — Zakaj ne ljubiš sedaj carice? Nekoč pa si jo brez dvoma ljubil!

Potemkin je napravil nekaj dolgih korakov po salonu. Roka, ki je držala cigaro, je vztrepetala.

— Nikdar je nisem ljubil! — vzklikne Potemkin. — Dal sem se samo zapeljati, — preslepilo me je njeno bogastvo in razkošje, sredi katerega je živela, — to je stara povest in groza me je o njej govoriti

— Ti veš, Betalesi, kaj bom storil. Iskal bom tisto dekle, — tako dolgo jo bom iskal, dokler je ne bom našel, potem pa jo bom prosil odpuščanja in morda — morda bom zopet našel svojo srečo in življenje, ki je vredno, da ga človek živi.

— Morda pa svoje sreče ne bom več našel, — pristavi Potemkin po kratkem molku. — Potem bom moral pač prenesti usodo, ki sem si jo sezidal sam, — sedaj moram naposled porušiti vse mostove za seboj.

— Lahko noč, prijatelj, — lahko noč! Ob kateri uri nameravaš odpotovati?

— Zjutraj — ob šestih.

— Prav, skrbel bom, da se bom zbudil, — poslovil se bom od tebe jutri zjutraj.

Potemkin stisne zdravniku roko in gre proti vratom.

— Aleksander! — zakliče za njim zdravnik.

Kaj želiš, prijatelj?

— Zadnje dni si mnogo govoril o neki deklici, rad bi vedel, kako se imenuje. Ali mi ne bi hotel povedati njenega imena?

— Kako se imenuje? — vzklikne mladi knez. — Imenuje se Elizabeta Voroncov.

— Elizabeta? — vpraša mladi francoski zdravnik. — Lepo ime, zapomni si ga bom.

— Plemenito ime, — vzklikne Aleksander Potemkin, njegove poteze na obrazu pa so postale izredno nežne, — zelo lepo ime, nosim ga v svojem sreču.

Tvojega in njenega imena ne bom nikoli pozabil, — Elizabeta — Betalesi, ta dva imena, — Betalesi — Elizabeta — Potemkin je naenkrat zajekal, — kakor prikovan je stal na pragu svoje sobe. Pogledal je mladega francoskega zdravnika, potem pa se je hitro obrnil.

— Elizabeta — Betalesi, — je zamrmral Potemkin zamišljeno in dejal:

— Lahko noč, prijatelj!

In Potemkin je hitro zaprl vrata za seboj, ko pa je sedel na svojo posteljo, si je pritisnil obe roki na senci in zamrmral:

— Elizabeta — Betalesi, — čudno, — ta dva imena sta si tako sorodna, — kakor da si Knez je vstal in stopil k svoji pisalni mizi.

S trepetajočo roko je segel po pero in napisal na košček papirja ime Elizabeta pod njim pa ime Betalesi.

(Dalje prihodnjic)

THE FUND SHINES THROUGH

1936 CAMPAIGN

— VABILO NA —

VESELICO

katero priredi

KLUB LJUBLJANA

na Martinovo soboto, 14. nov., ob 7:30 zvečer

v Slov. Društ. Domu na Recher Ave.

GODBA EDDIE SESEK TRIO

BOŽIČ

v stari domovini

Ekspresni parnik iz New Yorka

NEW YORK

10. DECEMBRA

BREMEN

16. DECEMBRA

Brzi vlak ob BREMEN v Bremerhaven zajamči udobno potovanje do Ljubljane. Izborne železniške zvezde od Cherbourga ali Hamburga.

Za informacije vprašajte pri

AUGUST KOLLANDER CO.
6419 St. Clair Ave., Cleveland, O.

HAMBURG - AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

Rebeli jih dobivajo po grbi

(Dalje s 1. strani)

takozvani 'nepremagljivi' Mavri, katere je general Franco privlekel iz Afrike, so se vrgli v beg pred smrtonosnim ognjem vladnih strojníc. Mnogo fašistov se je na begu zateklo na drevesa, s katerih so potem streljali na nasledujoče jih vladne miličnike. Če vsa znamenja ne lažejo, potem se fašistična komanda že lahko obriše pod nosom za Madrid. Kajti, če niso mogli zlomiti odpora branilcev mesta doslej, bo to posledje še manj možno, kajti mestu so prišli na pomoč Katalonci in oddelki vladne tujske legije, ki so vsi dobro oboroženi in izvežbani.

Rebelni letalci včeraj niso bili posebno aktivni. Izvršili so nekaj napadov na vladne postojanke in na mesto, a so jo vselej brž odkurili pred vladnimi šrapnelami. Njihove bombe so užgale nekaj hiš v bližini Segovijskega mostu, druge škode pa niso utegnili povzročiti. Tudi rebelna artilerija se je nekam izkašljala in je včeraj prilično mirovala.

Vladna ofenziva, ki se je imela začeti včeraj, se ni uresničila, ker so katalonske čete prispele v mesto prepozno za takojšnje akcijo. Pričakuje pa se, da bo prišlo danes do hudih bojev, ko bodo katalonske čete stopile v boj. Katalonske čete med katerimi se nahaja tu di sloviti polk 'La Libertad', so včeraj korakale po madridskih ulicah in prebivalstvo jih je navdušeno pozdravljalo.

Minister javnih del Jose Antonio Aguirre je včeraj v Valenciji naznanil, da je bila ponovno vzpostavljena začasno pretrgana železniška zveza med Madridom in Valencijo.

Premogarji nastopili proti Greenu

(Dalje s 1. strani)

goče odzvati njenemu pozivu na zagovor, ker bo 18. novembra zaposlen na konvenciji federacije v Tampu, Fla., kateri bo predsedoval. Green se je včeraj odpeljal v Tampo.

Eksekutivni odbor premogarjev je s svojo situacijo povzročil zanimivo situacijo. Green je član premogarske unije in če bi ga ta spoznala za krivega in ga izključila, bi ne bil več član nobene unije in njegova pozicija predsednika ADF bi bila postavljena v dvom. Položaj bi se

Delo dobi

Ženska dobi delo za opravljati hišne posle, samo dvakrat na teden. Oglasite se na 15317 Hale Avenue po 6. zvečer.

Išče se

Stanovanje z 5 ali 6 sobami, kopalnico, garažo in furnez, — mora biti vzpodaj in med East 53rd in East 65th, St. med St. Clair in Superior. Naslov se poizve v uradu tega lista.

August Kollander

6419 ST. CLAIR AVENUE v Slovenskem Nar. Domu.

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike; POSILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah; OPRAVLJA notarske posle. Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

Pristopajte k Cankarjevi ustanovi in naročajte se na "Cankarjev glasnik". Pokažite, da naprednjaki ne znamo samo govoriti, temveč tudi ustvarjati, kadar se za nekaj zavzememo! Pokažite, da smo še krepki in čili in se ne mislimo šepdati reakciji!

potem najbrž rešilo tako, da bi ga kaka druga unija sprejela za svojega člana.

Predsednik unije oblačilnih delavcev Sidney Hillman je včeraj naznanil, da je eksekutivni odbor njegove unije sklenil, da bo vztrajal pri odločitvi Lewisovega odbora za industrijsko organizacijo in da unija ne bo poslala zastopnikov na konven-

cijo federacije. Enak sklep je napravila unija ženskih oblačilnih delavcev.

John P. Frey, vodja kovinarjev v ADF, ki je neizprosen sovražnik Lewisovega odbora, je včeraj v Tampu obdolžil Lewis, da je z ustanovitvijo O. I. O. 'odprl vrata komunizmu', 'tež' 'ameriški komunisti in Moskva' so baš tega čakali.

Želodčno zdravilo iskreno priporočano

Chicago, Ill. — "Uživam Trinerjevo grenko vino, kadarho trpim na želodčnih ali neprebavnih nerednostih, in priporočam ga lahko vsakomur iskreno. — Mrs. Susanna Pavlas, 417 E. 12th St. Ne preizkušajte s kakimi drugimi odvajalnimi sredstvi. Uživajte Trinerjevo grenko vino, ki je v zadnjih 45 letih dobavljalo, da je najbolj zanesljivo zdravilo proti zaprtju, plinom, slabemu teku, glavobolom, nemirnemu spanju in podobnim težkostem.

— Pišite po brezplačni vzorec — Triner's Bitter Wine Co., 544 S. Wells St. Chicago, Ill. Send me a free sample.

Name _____ Address _____

FISH FRY VS AKI PETEK

v SLOV. DRUŠT. DOMU

20713 Recher Ave. Vabljeni ste na dobro godbo. Izvrstna postrežba — vsakovrstna pijača.

Naznanilo in zahvala

Zalostni in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je za vedno preminul in nas je zapustil naš ljubljeni soprog in oče

LUKA BERGOCH

Umrl je dne 13. oktobra. Pokopali smo ga 16. oktobra iz hiše žalosti v cerkev Marije vnebovzetje na Holmes Ave., ter od tam na sv. Pavla pokopališče, kjer smo izročili njegovo truplo materi zemlji.

Štejemo si v dolžnost, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so položili krasne vence k njegovi krsti in sicer: bratu George Bergochu in družini, Mr. in Mrs. Lovrenc Aucin in družini, Mr. in Mrs. Matt Sore, Mr. in Mrs. Kajander, Mr. in Mrs. John Krnel in družini, Mr. Jack Glažar in družini, Mr. Martin Glažar in družini, Mr. in Mrs. Radell in druž., društvu "V Boj", št. 53, SNPJ, društvu "Združeni Bratje", št. 26 S. S. P. Z.

Mesto vencev so darovali v gotovini: Mr. in Mrs. Vatro J. Grill, Mr. in Mrs. Frank Bole, Mr. in Mrs. John Bole, Mr. in Mrs. Gašper Jelovek, Mr. in Mrs. Fr. Perko, Mr. in Mrs. A. Aucin, Mr. in Mrs. Stevo Sustarsic, Mr. in Mrs. John Česnik, Mr. in Mrs. Anton Vidmar, Mrs. Tomine, Mrs. Farrel.

Za sv. maše, ki se bodo brale za mir duše pokojnika so darovali: družina Anton Zele, Mr. in Mrs. Anton Možina, Mr. in Mrs. Champa, Mr. in Mrs. Frank Stopar, Mr. in Mrs. Vidensek, Mr. in Mrs. John Sore, Mr. Frank Stopar, Mr. Louis Požar, Mr. in Mrs. Anton Aucin, Mr. Peter Dragan.

Dalje srčna hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo pri pogrebu.

Hvala vsem, ki so ga prišli kropit ko je ležal na mrtvaškem odru ter ga spremili k večnemu počitku. Hvala sobratom od društev, ki so nosili krsto ter predsednikom za ganljiv govor ob odprtem grobu.

Naj bo izrečena zahvala bratu George Bergochu in sinu, Mr. in Mrs. Frank Bole in hčerki ter Mr. in Mrs. John Bole, ki so prišli na pogreb iz Pensylvanije. Posebna zahvala tudi onim, ki so ga obiskovali, ko je bil v bolnišnici ter onim, ki so nam bili v pomoč in tlažbo v boleznih in ob smrti. Zahvalimo se sledečim: Mr. in Mrs. V. J. Grill, družini Krnel, družini Globocnik, družini Jerše, Mrs. Milavec.

Hvala čst. g. Rev. Kužniku za opravljene pogrebne obrede. Dalje hvala Jos. Zele in Sinovi, pogrebni zavodu za vzorno urejen pogreb in najboljšo poslugo.

Ti dragi nepozabni soprog in oče, počivaj v miru in lahka naj ti bo ameriška zemlja! Spominjal se te bomo s hvaležnostjo in ljubeznijo v naših sreih za vedno.

Zalujoči ostali:

AGNES, soproga; Raymond, Frances, otroka.

Cleveland-Collinwood, O., 12. novembra, 1936.

VABLJENI STE NA **Koncert in spevoigro "Moj zlati fant"** kar priredi **PEVSKI ZBOR "CVET"** V NEDELJO, 15. NOV. OB 3. POP. v Slov. Del. Dvorani na Prince Ave. Po predstavi prosta zabava in ples.